

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Vingaard: En Ny Psalmebog 1553

Jesus oppå korset stod

[146r]

En deylig oc lystig vise om de v.
ord vor Herre Jesus Christus
talede den tid han hengde paa
Kaarssens Gallie

JEsus paa Kaarsset stod
hannem forløb hans hellige blod/
hans saar gjorde | hannem stor pine/
Siu ord han talede i samme stund/
dem beholt i tancker dine

146v

* Det første ord det vor saa barmhierteligt
alt til sin Fader aff Hiemmerig/
Det er saa lysteligt at høre/
Forlad dem Fader de vide icke bedre/
end huad som de mig gøre

* Det andet sagde han til Moder sin
Se Quinde din Søn i steden min/

Det skal Joannes vere/
Joannes see du Moder din/
Jeg vil dig henne befale

* Der nest betenck huor mild han er/
mod alle dem hans naade begere/
til Røffueren sagde han naadelige/
Foruist skalt du i denne dag/
met mig i Paradis bliffue

* Det fierde roffte han saa græselig/
Min Gud min Gud hui forlodst du mig
i disse grumme løffuers hender/
ieg pines oc plauues saa bitterlig/
Saa plat er ieg elende.

* J mercke vel huad det femte ord vaar/
Mig tørster sagde han obenbare/
De skenckte hannem ædicke oc Galle/
hannem tørstede alt effter vor salighed/
Den drick han drack for oss alle.

147r

| * Der han haffde drucket den beske drick/
Nu er fuldkommen den hellige scriff
ieg haffuer det alt fram gaanget/
Huad Propheter haffde spaat om mig/
Det er nu altsammen fuldkommet

* Saa roffte han saa høyt offuer alle Mand/
O Fader ret nu befaler ieg min Aand/
i dine Guddommelig hender/
Saa bøyde han sit Hoffuit ned/
oc saa sin aand vdsende.

* Da Centurio det vunder saa/
hannem siuntis at Verden hun vilde forgaa/
Der mørcktis Sol oc Maane/
Iorden skalf oc røstedis ved/

thi skaberen vor i vonde

* Foruist er det sandelige/

Gud Faders Søn aff Hiemmerige/
som nu lide død oc vaande/
Foruist vaar det vor frelsere kiær
Der nu gaff op sin Aande.

* De fryctede Gud saa inderlige/
och loffuede Gud Fader i Hiemmerige/
det ville wi ocsaa gøre/
han haffuer sin Søn ey for oss spart/
wi ville hannem tro oc høre

* Nu lader oss stride altsommest/
mod | synden hun haffuer Gudz Søn Kaarsfest
Di ville wi henne hade/
Och tacke den som oss haffuer løst/
Fra sorg oc alskens vode

147v